

ogsaa, at der vil fremstaa en Industri, der vil beskæftige mange Hænder, der nu ikke længer kunne finde lønnende Beskæftigelse ved Haandværket, og som vil frembringe saadanne Genstande, som vi nu i stor Mængde indforstve fra Udlandet. Det er muligt, at der ogsaa kunde fremstaa andre Industrigræne, Fabrikvirksomheder af den Art, som man kalder Storindustri. Det er jo blevet et Stiford her i Landet. Desværre, maa vi vistnok sige, have vi ikke Storindustri hos os. Vi have noget, som vi i Forhold til vort Lands Størrelse kalde Storindustri, men vort Marked er givet, det er kun lille, thi vore Nabolande have stængt sig saaledes inde, at vi ikke saa Lov til at komme der. Det gælder derfor her at beholde Danmark for Danfærne, som den ærede Ordfører sagde i Gaar, og jeg vil tilføje, som den ærede 1ste Landstingsmand for 8de Kreds sagde, for saa mange Danfær som muligt. Vil det ærede Medlem være med dertil, saa tror jeg ogsaa, at han maa være med til, at der kommer en saadan passende Toldbeskyttelse, at vi blive i Stand til at værges os imod Udlandets Overproduktion og ved Siden deraf skaffe lønnende Beskæftigelse for de mange Hænder, der ikke længer kunne finde Beskæftigelse ved, hvad de hidtil have ernæret sig ved. Vi ere som sagt saa bange for, at der skal opvokse en Storindustri. I denne Henseende ligne vi ikke vore Forfædre; de gjorde alt for at fremkalde Fabrikdrift her i Landet, Regering og Kongemagt støttede disse Bestræbelser; da fandt man, at det var en Betsignelse at have Storindustri. Ganfke vist er der uheldige Eksempler paa mislykkede Eksperimenter i denne Henseende; men vi have ogsaa i vore Dage uheldige Eksempler paa, at, naar en Industri ikke længer lønner sig, løfter der sig et Ramastrig over, at nu blive en stor Mængde Arbejdere brodløse. Jeg skal blot nævne eet saadant Eksempel: Da Pappirfabrikken i Silkeborg blev nedlagt, hvor elendig følte man sig da ikke over, at man ikke kunde skaffe de mange ledige Arbejdere Beskæftigelse. Henvisningen til, at Landbruget kan trænge til flere og flere Hænder hos os, har jo ogsaa lidd i dette Ting, men er i Grunden bleven modbevist her. Landbruget kan vistnok ikke staa sig ved at give saa lønnende Beskæftigelse som Industrien, og det lader heller ikke til efter den Tilgang, Industrien har, at der er Brug for flere Kræfter i Landbruget; men kunne vi bidrage noget til paa en fornuftig Maade at udvikle en Industri, der kan beskæftige Arbejderne her hjemme, vilde det vistnok være heldigt. Vi maa da se lidt paa, hvorledes Forholdene ere i vore Nabolande, og

i saa Henseende finder jeg, at Positionen Galanterivarer, naar den bliver delt paa forskellig Maade i Underpositioner, nok vil være i Stand til at fremhjælpe en Industri her, der kan skaffe lønnende Beskæftigelse. Jeg skal ogsaa gøre opmærksom paa en anden Position, der hidtil kun flygtig er bleven omtalt, nemlig Positionen Nr. 73, Dyne, Raminer og deslige. Det er ogsaa en Fabrikvirksomhed, som jeg synes, de Herrer maa kunne være med til at beskytte en lille Smule. Hvad der er Tale om er Dyne, Raminer af Kajance osv. Naar vi se paa, hvorledes Forholdene ere nu, saa viser det sig, at det udelukkende er til Lüksus, navnlig til meget storlaaede Bygninger, at den Slags Ting indføres fra Udlandet. Der er nu i denne Retning begyndt en Industri her hjemme, som naturligvis maa kæmpe en haard Kamp for at kunne optage Konkurrencen med Udlandet. Vi have meget Materiale dertil, og det lader til, at der i det hele kan komme god Gænge i den Industri, men naar den ikke faar den lille Smule Beskyttelse, som den i Henhold til, hvad der blev udtalt af min ærede Sidemand (Harald Hansen), er nødsaget til at fordrø, fordi de Produkter, den skal bruge, ere belagte med Told, saa vil det være vanskeligt for ikke at sige umuligt for den at optage Kampen med Udlandet. Jeg vil derfor lægge et godt Ord ind for denne Produktionsgren.

Om Tolden paa Mel og paa Cement skal jeg ikke nærmere udtale mig, da det er blevet saa indgaaende behandlet, men jeg skal dog gøre en lille Bemærkning til det ærede 1ste Medlem for 8de Kreds, der udtalte, at det var særlig uheldigt, at for Landbruget fordres der ikke Spor af Beskyttelse, men saa snart noget gaar ud af Hænderne paa det, kommer Industrien straks og forlanger Beskyttelse. Ja, ganfke vist, som Forholdene ere nu, er Industrien nødsaget dertil; men det ærede Medlem veed godt, at Landbruget er særlig heldig stillet med sine Produkter derved, at, hvor det har sine Afætningskilder, er der ingen Toldsafter, der forhindre Indførelsen af dets Produkter. Der er i Djeblisset ikke i England nogen Told paa Smør, Kreaturer eller Fedevarer, og der er ikke i Tyskland nogen Udførselspræmie paa den Slags Ting, saa at Landbruget ikke kan komme i den Situation som Industrien, at det nødsages til at sige, vi maa have Beskyttelse. Industrien derimod er for Djeblisset udestænget fra de omliggende Lande. Industrien maa selv betale Told af de forskellige Artikler, som den skal bruge til at producere, og som ikke frembringes her